Raad van State

200708679/1.
Datum uitspraak: 18 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/23874 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2007 heeft de minister van Justitie (hierna: de vreemdeling) ongewenst verklaard.

Bij besluit van 1 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 november 2007, verzonden op 15 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

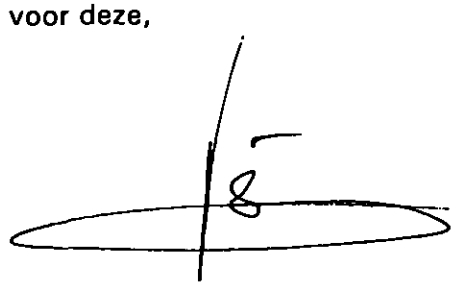
w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 januari 2008

408.
Verzonden: 18 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,



mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT 11

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07 / 23874

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Beninse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. D. de Vries, advocaat te Leeuwarden,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Bij beschikking van 9 januari 2007, uitgereikt op 12 januari 2007, is eiser ongewenst verklaard.

1.2. Eiser heeft daartegen op 15 januari 2007 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 1 juni 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepschrift van 8 juni 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 4 oktober 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. De rechtbank gaat uit van de navolgende feiten en omstandigheden.

Bij onherroepelijk geworden vonnis van 13 december 2005 is eiser door de Politierechter van de arrondissementsrechtbank te Rotterdam veroordeeld wegens overtreding van de artikelen 2 ahf/ond B en 2 ahf/ond C van de Opiumwet tot 80 uren werkstraf subsidiair 40 dagen hechtenis en een voorwaardelijke gevangenisstraf van 6 weken met een proeftijd van 2 jaar. Eiser heeft de 80 uren werkstraf niet uitgevoerd en heeft 40 dagen in hechtenis verbleven. Voorts is eiser bij vonnis van 6 juni 2006 door de Politierechter van de arrondissementsrechtbank te Rotterdam wegens overtreding van artikel 416 lid 1 ahf/ond a van het Wetboek van Strafrecht veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van 1 week met een proeftijd van 2 jaren.

2.2. Met betrekking tot een gestelde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) merkt verweerder op dat eiser ten onrechte de argumenten op het terrein van artikel 3 EVRM niet eerder in de procedure heeft aangevoerd. Ingevolge artikel 7:11, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), vindt een heroverweging van de bestreden beschikking plaats op grondslag van het bezwaar. Derhalve kunnen voornoemde argumenten niet meewegen bij de beoordeling van het onderhavige beroep.
Ten aanzien van artikel 8 EVRM overweegt verweerder dat niet langer in geschil is dat er geen sprake is van gezinsleven. Daarnaast kan eisers beroep op het recht op een privé-leven niet worden meegewogen, nu eiser dit voor het eerst in beroep heeft gesteld. Ten overvloede merkt verweerder op dat, voor zover eiser een beroep had willen doen op artikel 8 EVRM, al hetgeen hij heeft aangevoerd ten aanzien van zijn privéleven is meegewogen als zijn persoonlijke belangen in het kader van de ongewenstverklaring.
Voor zover eiser een beroep doet op schrijnendheid merkt verweerder op dat een aanvraag op deze grond thuishoort in de reguliere procedure en derhalve niet in de onderhavige procedure kan worden behandeld. Zolang de ongewenstverklaring voortduurt kan eiser ingevolge artikel 67, derde lid, Vw 2000 echter geen rechtmatig verblijf hebben.

2.3. Eiser heeft een beroep gedaan op artikel 3 EVRM. Voorts is hij van mening dat gedwongen terugkeer in strijd is met artikel 8 EVRM (EHRM, 54273/00, , mede vanwege zijn recht op privéleven. Verweerder heeft dienaangaande geen belangenafweging gemaakt.
Daarnaast beroept eiser zich op zijn schrijnende situatie, daar hij sinds 2002 in Nederland is, volledig is ingeburgerd en Nederlands spreekt. Eiser heeft dit naar voren gebracht in een zogenoemde '14-01 brief'.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c Vw 2000, voor zover hier van belang, kan een vreemdeling ongewenst worden verklaard indien hij in Nederland verblijft anders dan op grond van artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, en hij een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

2.5. Ingevolge artikel 6.5 aanhef en onder c van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), kan op grond van artikel 67, eerste lid, onder b of c Vw 2000 een vreemdeling in ieder geval ongewenst worden verklaard indien deze geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel 1 Vw 2000 en de vreemdeling een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

2.6. Blijkens het in Vc A5/2 neergelegde beleid van verweerder kan op deze grond tot ongewenstverklaring van de vreemdeling worden overgegaan indien deze bij herhaling is veroordeeld tot een (korte) gevangenisstraf of maatregel of tot een taakstraf ter zake van een misdrijf, dan wel een transactieaanbod heeft aanvaard. Het betreft, volgens dit beleid, vreemdelingen die niet rechtmatig in Nederland verblijven op grond van een verblijfsvergunning en door het herhaald plegen van strafbare feiten overlast veroorzaken. De vrijheidsstraf of maatregel hoeft niet onherroepelijk te zijn opgelegd.

2.7. De rechtbank stelt vast dat aan de hiervoor vermelde vereisten voor de ongewenstverklaring is voldaan, hetgeen door eiser ook niet wordt betwist. Daarnaast onderschrijft de rechtbank verweerders standpunt dat bij de ongewenstverklaring eisers persoonlijke belangen voldoende zijn meegewogen.

2.8. Eisers beroep op schending van artikel 3 EVRM dient buiten de beoordeling te blijven nu hij deze grond pas in beroep voor het eerst naar voren brengt en niet is gebleken dat hij dit niet eerder heeft kunnen doen.

2.9. Eiser heeft voorts zijn beroep op artikel 8 EVRM, voor wat betreft zijn recht op privéleven, onvoldoende onderbouwd, zodat dit beroep reeds hierom niet slaagt.

2.10. Gezien het voorgaande komt de rechtbank tot de slotsom dat verweerder in redelijkheid op basis van de door hem gemaakte belangenafweging het belang van de Staat zwaarder heeft kunnen laten wegen dan het belang van eiser.

2.11. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.12. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 12 november 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 15 NOV 2007

Verzonden door de rechtbank te Groningen.

1

Lexx

Attorneys at law / Advocaten & procureurs
Leeuwarden

Westersingel 28
8913 CL Leeuwarden
Tel: (+31) 058-2958181
Fax:(+31) 058-2991300

Advocaten:

mr. drs. M. R. van der Pol
tel. mobiel:(+31) 06-50637223
e-mail: mrpol@lexxadvocaten.nl

mr. D. de Vries
tel .mobiel:(+31) 06-50682303
e-mail: devries@lexxadvocaten.nl

mr. G. J. van Kammen
tel. mobiel:(+31) 06-51749770
e-mail: vankammen@lexxadvocaten.nl

Fax: 070 – 365 13 80
Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

6841-C

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
12 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN: VI
BEHANDELD: DD: PAR:

Appelschrift

Betreffende:

geboren op , van Beninse nationaliteit;

Dossier : *D071086*
Uw kenmerk :
Nationaliteit : *Beninse*
Leeuwarden : *12 december 2007*

Geeft eerbiedig te kennen:
geboren op thans verblijvende te hierna te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de Westersingel 28 (8913 CL), ten kantore van de advocaat en procureur mr. D. de Vries;
Advocaat mr. D. de Vries, kantoorhoudende te Leeuwarden aan de Westersingel 28, die hierbij verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit appelschrift.

Appellant is bij beschikking van 9 januari 2007, uitgereikt op 12 januari 2007, ongewenst verklaard. Appellant heeft daartegen op 15 januari 2007 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 1 juni 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 8 juni 2007 heeft appellant tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 4 oktober 2007. Bij uitspraak van 12 november 2007, verzonden 15 november 2007, heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, het beroep ongegrond verklaard (prod. 1). Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen hoger beroep in.

Lexx advocaten is een samenwerkingsverband tussen zelfstandige natuurlijke personen. De aansprakelijkheid van art. 7:404 en 7:407 lid 2 BW wordt uitgesloten. Nederlands recht is van toepassing. Iedere aansprakelijkheid wordt beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd

Stichting Beheer Derdengelden Lexx advocaten nr 1244.26.158

Grief I:
Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat voor wat betreft het beroep op artikel 8 EVRM, voor wat betreft zijn recht op privé leven, onvoldoende is onderbouwd, zodat dit beroep reeds hierom niet slaagt.

Motivering grief I:
Appellant heeft ook ten aanzien van artikel 8 EVRM verwezen naar een uitspraak van het Europese hof van 2001/08/02, samenvatting EHRM, 54273/00, (Algerije, openbare orde; EVRM art. 8; inmenging; objectieve belemmering] Een Algerijnse man wordt door de Zwitserse autoriteiten voortgezet verblijf geweigerd omdat hij een bedreiging vormt voor de openbare orde. Appellant beroept zich op 8 EVRM en klaagt erover dat van zijn echtgenote niet gevergd kan worden dat zij hem naar Algerije dan wel Italië volgt. Het Hof onderzoekt aan de hand van een aantal 'guiding principles' of de inmenging op het recht van verzoekers gezinsleven met zijn Zwitserse echtgenote noodzakelijk is in een democratische samenleving. Zo houdt het Hof rekening met het feit dat appellant een serieus delict heeft gepleegd, maar ook met verzachtende omstandigheden. Vervolgens heeft het Hof de mogelijkheid voor verzoeker onderzocht om elders met zijn echtgenote zijn gezinsleven uit te oefenen. Zijn vrouw heeft de Zwitserse nationaliteit. Zij spreekt weliswaar Frans en heeft telefonisch contact met haar schoonmoeder in Algerije, maar heeft nooit in Algerije gewoond, spreekt de Arabische taal niet en heeft ook geen andere banden met het land. Onder deze omstandigheden kan volgens het Hof niet worden gevergd dat zij haar echtgenoot naar Algerije volgt. Datzelfde geldt voor Italië, omdat volgens het Hof niet vaststaat dat zij beiden toestemming krijgen om legaal in Italië te verblijven. Het Hof overweegt dat er voor verzoeker sprake is van een serieus beletsel nu het voor hem praktisch onmogelijk is om het gezinsleven buiten Zwitserland uit te oefenen. Naar de mening van het Hof is de inmenging op artikel 8 EVRM niet proportioneel. Het Hof concludeert unaniem dat artikel 8 EVRM geschonden is. In een concurring opinion wordt een overzicht gegeven van uitspraken met betrekking tot tweede generatie immigranten. (JV 2001/25). Appellant stelt dat in zijn procedure geen belangen afweging is gemaakt. Nergens is terug te vinden dat verweerder zich rekenschap heeft gegeven van zijn situatie. Ook hier verwijst verweerder terug naar de uitspraak van de Raad van State. Verweerder gaat niet in op hetgeen door appellant is aangevoerd.

Appellant heeft een beroep gedaan op artikel 8 EVRM. Artikel 8 EVRM beschermt - naast het recht op familieleven - ook het recht op privéleven. Het nationale beleid inzake gezinshereniging noemt het recht op privéleven in het kader van artikel 8 EVRM niet. Een beroep op het recht op privéleven bij de aanvraag van een verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging kan echter wel een extra bescherming bieden, aangezien bij een beroep op het privéleven andere factoren een rol spelen die getoetst moeten worden. Het privéleven houdt onder meer het recht op een identiteit en persoonlijke ontwikkeling in en het recht om relaties te krijgen en te ontwikkelen met andere mensen en de omgeving. Dit is een veel ruimer begrip dan het begrip familieleven aangezien dit ook het netwerk van persoonlijke, sociale en economische relaties inhoudt. De rechtbank heeft hier geen overweging aan gewijd.

Appellant stelt dat tevens onvoldoende rekening is gehouden met zijn persoonlijke situatie en zijn persoonlijke belangen. Hij is reeds al vanaf 2002 in Nederland. Hij is goed geïntegreerd. Spreekt goed Nederlands, heeft een Nederlandse vriendin, is acteur bij een toneelgezelschap.

De rechtbank heeft zonder enige nader motivering geconcludeerd dat er geen sprake is van inmenging in het privé leven van appellant. De rechtbank had haar standpunt hieromtrent nader dienen te motiveren. Derhalve is er sprake van een motiveringsgebrek.

Redenen waarom appelante U Edelachtbare verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen.

D. de Vries